

fige Andet, end at Tanken, som ligger til Grund for Bestemmelsen med Hensyn til Køerne, på en Maade, ogsaa taler for Gæderne, men jeg vil dog sige, at naar man anser det for ligegyldigt, om det er Køer eller Gæder, saa tror jeg, at man tager fejl; thi ikke blot er Gæder et andet Dyr, af et ganske andet Temperament end Køer — man kan uden Tvivl uden Banfæltighed faae en Kø til at gaa ganske kolidg rede i Beigrøsten og græve Græsset af, fordi det er Køens Natur at være dvast og dorst; men ganske anderledes med Gæder; jeg tror ikke, at det er saa overmaade let at trække den laange Beigrøsten —; men dernæst staaer det heller ikke ganske klart for mig, om ikke Gæder gjøre ikke saa lidt mere Stude end Køer. Smidler, tid er det et af de Punkter, som jeg ganske skal henvi til det ærede Thing, om det vil tage Gæder med eller ikke. Det jeg væsentlig har at paase, nemlig at Veifreden sikkes, vil der jo blive sørget for, forsaavidt Politimesterens Tilladelse ogsaa fordres for Gæder lige saa vel som for Køer. — Der er i Forbindelse med Ændringsforslaget under Nr. 1 til § 1 stillet et Ændringsforslag under Nr. 4 og dertil to Ændringsforslag, hvilke forsaavidt hænge sammen med Forslaget under Nr. 1, at jeg gjerne kan omtale dem samlede. Jeg har slet ikke Noget at sige imod, at Dyre kunne være farlige Dyr; det er rigtig. Men man vil dog finde det ganske rimeligt, at jeg ikke kan Andet end støtte Udvalgets Forslag angaaende dette Punkt. I saa vidt dette Ændringsforslag i det andet Thing er sat ind imod min bestemte Protest. Der kan imod denne Bestemmelse ikke blot anføres de Grunde, som Udvalget har gjentaget i sin Erklæring, og som for mig ere temmelig afgjørende, men jeg tilstaar, at jeg efter at have set Udvalgets Erklæring er bleven opmærksom paa, at der er formelle Banfæltigheder med Hensyn til Paa-talen, som jeg ikke tidligere har opdaget, og det forekommer mig, at Altsaa hvad der overhovedet i den Henseende kan tales i denne

Lov uden at gaa udenfor dens Hensigt og Måne, indeholdes i Udvalgets Forslag under Nr. 4. Jeg anser, uanset Husdyr for, ogsaa at omfatte enhver uartig Dyr; men naar det ærede Medlem her ligger overfor (Drenbøll), som har stillet Ændringsforslaget under Nr. 1 om, at Dyre over eet Aar altid skulle have Præsumptionen imod sig for at være uartige Dyr, gaar han efter min Mening for vidt. En Dyr paa eet Aar er i Reglen et meget godmodigt og skikkeligt Dyr, der er Intet at sige paa ham. Derfor det ærede Medlem havde sat Dyre over 2 Aar eller maaske endog maaske over 3 Aar, ja, dertil vilde der have været nogen Grund, idet disse som oftest kunne beskyttes at ville gjøre Stude; men naar man vil udstrække Bestemmelsen saa vidt, at man siger, at Dyre over 1 Aar ikke maa have løsgaende, saa forekommer det mig, at man griber dybere ind i Landmandens Interesser, end der er nogen tilstrækkelig Grund til. Jeg har Intet imod, at naar Dyre ere uanset, eller naar de blive uartige — jeg indbinder en vis fri Fortolkning af det Ord „uanset“ — bør de fjernes; men man kan ikke forekomme det mig, uden at gaa for vidt, udtrykke dette saaledes, som det ærede Medlem har udtrykt det, ved at sætte Dyre, der have naaet eet Aars Alderen. Jeg maa derfor for mit Bedkommende modsætte mig Ændringsforslaget af den ærede 2den Landstingsmand for Ste Arreds (Drenbøll). Hvad dertil Forslaget under Nr. 2 angaar, da tror jeg, at det for tjener Folket for Udvalgets Forslag, og jeg skal derfor anbefale det ærede Thing, dersom det overhovedet vil vedtage noget af disse Forslag, at følge Forslagsstilleren af det først nævnte Forslag. — Der staaer endnu tilbage for mig at omtale det af Udvalget under Nr. 2 stillede Forslag til § 7, hvorefter det Til-læg, som er kommet ind i det andet Thing angaaende Ufredens Tilregnelighed eller Skæ-Tilregnelighed skulde udgaa. Forsaavidt som det ærede Things Medlemmer have fulgt For-